

Landskap: *Halland* Upptecknat av: *Margit Isaksson*
 Härad: *Halmstad* Adress: *Lund*
 Socken: *Lövdrum* Berättat av: *Martin Nilsson*
 Uppteckningsår: *1936*; inlämn. *1946* Född år *1860* ^{omkr.} i

<i>Stärka och färga fiskegarn.</i>	<i>s. 1.</i>
<i>Fiskelinor.</i>	<i>s. 1.</i>
<i>Vätfärg.</i>	<i>s. 2.</i>
<i>"Strandväsling"</i>	<i>s. 2.</i>
<i>En basta för vårt byalag.</i>	<i>s. 3.</i>
<i>"Baska" och "baskesunge".</i>	<i>s. 3.</i>
<i>Julseder.</i>	<i>s. 4-7.</i>

Skriv endast på denna sida!

Stärka och färga fiskegarn.

För att stärka garnen fick de ligga i ett arkok på sönderhackad ekbark. En aning trämjera blandades i för att bliva ännu mera skyddade mot röta och så blev garnen på samma gång färgade bruna, för att de inte så lätt skulle upptäckas av fiskarna.

För vore fiskelinorna av tagel.

ACC. N:R M.10083:2.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Välfärg

För att få tyg el. kläder brunfärgade
tog man stenmossa, som koktes. I den bruna
lake som man då fick droppades tyget.

Strandvåling

Strandvåling kallades en som drunk-
nat och gick igen.

ACC. NR M. 10083:3.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

De hade en basta för vårt bya-
lag.
En kvinna som skötte bastan kallades
för "baska" och hennes hjälpsida för
"baskesunge."

Julhalmen.

Det sista av julstöklet de gjorde på julafton var att lägga långhalmen på golvet. De skulle alla sova i julhalmen, k.o.m. när det var julagille skulle gästerna också ligga i halmen. Det byttes om med halmen. Den togs ut tjugonde dag Knut. Att ligga i halmen skulle påminna om halmen i krubban där Jesus låg.

Julgävor.

Inriade julgävor kastades in genom dörren. Inkastaren skulle försöka att komma undan osedd. Det ansågs som en skam om han blev fasttagen. Han skulle då braktas.

Söndra
Hälsö förs h d
Halland

ACC. N:R M.10083:5

uppt 1936
f. 1860

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Går omkring med hälm dockor vid Knut.

Hälm dockor utklädda till män sat-
tes utanför en grannes dörr eller inne i
förestugan. Den som fick tag i dem bar
dem till ett annat ställe. Den hade ibland
ett pass i fickan med begäran att visa
sig vägen. Så skrev man på var han
skulle hän nästa gång. Ibland skrevs
det fula saker på passen.

ACC. N:R M. 10083:6.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Julanken.

Vid tvöskningen logs undan en
kärve, som skulle sättas ut till fåglar-
na på julafton. Den sattes upp på en
stake, som ställdes på gården, eller nekens
sattes i ett fruktträd strax invid bonings-
huset. Det kunde ibland vara träne-
ker, en vid var sida om grunden. När
nekens var tom sattes upp en ny, i fall
man hade råd till det. Nekens sattes
uppe t. o. m. tjugonde dag Knut, sedan
användes halmen att skö under kreaturen.

Julanken sattes upp för att fåglarna
liksom andra djur skulle ha det bättre
vid julen.

ACC. N:R M10083:7

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Det hände att de satte en halmfigu-
r vid dens port, som var sen med trösk-
ningen.

"På julknyttan" - lek i julhalmen.

Man vred ihop en riske av halmen och
lade bakom huvudet och så skulle man försö-
ka att få fötterna upp och ta den.